Wstęp do prognozowania

ASC 2023

Piotr Żoch

Plan

- Jakość prognozy
- · Prognoza naiwna
- · Średnia ruchoma
- · Wygładzanie wykładnicze

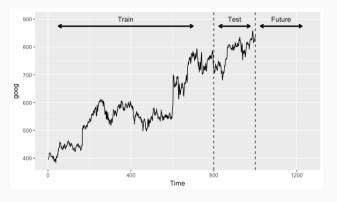
Interpolacja i ekstrapolacja

- Interpolacja: wyznaczenie w pewnym przedziale funkcji, która przyjmuje znane wartości dla danych liczb z tego przedziału
 - · Wygładzanie.
- **Ekstrapolacja:** wyznaczanie wartości funkcji na zewnątrz przedziału, w którym wartości tej funkcji są znane.
 - · Prognozowanie.

- Niech y_t oznacza faktyczną wartość zmiennej w okresie t, a y_t^f wartość prognozowaną (f jak forecast, inne częste oznaczenie to \hat{y}_t).
- Błąd prognozy to

$$e_t := y_t - y_t^f$$

- · Uwaga: to błąd ex post musimy znać faktyczną wartość!
- · Typowe podejście: dzielimy dane na dwa podzbiory: training set i test set
 - · training set wykorzystujemy do estymacji parametrów modelu
 - test set wykorzystujemy do oceny jakości prognoz

Źródło: http://uc-r.github.io/ts_benchmarking

Reszty

$$e_t = y_t - y_t^f$$

powinny:

- · mieć średnią zero (inaczej prognoza obciążona)
- · być nieskorelowane (inaczej nie wykorzystaliśmy części informacji w danych)
- · Pożądane właściwości:
 - · stała wariancja
 - rozkład normalny

- · Błąd prognozy ex ante: opisuje dopuszczalność prognozy.
 - · przed upływem czasu, na który prognoza była ustalona
- · Błąd prognozy ex post: opisuje trafność prognozy.
 - · można obliczyć, gdy znana jest realizacja zmiennej prognozowanej
 - · to nimi będziemy się zajmować głównie na tych zajęciach

Miary błędów ex post

- Notacja: używamy n obserwacji do prognozy na okresy $n+1, n+2, \ldots, T$.
- · MAE mean absolute error

$$\frac{1}{T-n}\sum_{t=n+1}^{T}|e_t|$$

• MSE - mean square error

$$\frac{1}{T-n} \sum_{t=n+1}^{I} e_t^2$$

• RMSE - root mean square error

$$\sqrt{\frac{1}{T-n}\sum_{t=n+1}^{T}e_t^2}$$

· Powyższe *nie* spełniają warunku unormowania.

Miary błędów ex post

· MAPE - mean absolute percentage error

$$\frac{1}{T-n}\sum_{t=n+1}^{T}\left|\frac{e_t}{y_t}\right|\times 100\%$$

AMAPE - adjusted MAPE

$$\frac{1}{T-n} \sum_{t=n+1}^{T} \left| \frac{e_t}{y_t + y_t^f} \right| \times 100\%$$

Przedziały

- Często interesuje nas przedział, w którym y_t będzie znajdować się z określonym prawdopodobieństwem.
- · Na przykład, jeśli założymy że błędy prognozy mają rozkład normalny, to

$$y_{t+h} \in \left[y_{t+h}^f - 1.96\hat{\sigma}_h, y_{t+h}^f + 1.96\hat{\sigma}_h \right]$$

z prawdopodobieństwem 0.95, gdzie $\hat{\sigma}_h$ to oszacowanie odch. standardowego błędu prognozy o horyzoncie h.

Przedziały

- \cdot $\hat{\sigma}_1$ można obliczyć szacując odchylenie standardowe reszt.
- $\hat{\sigma}_h$ zazwyczaj rośnie wraz z h. Obliczenie nieco trudniejsze, zwłaszcza gdy reszty są ze sobą skorelowane.

Metody naiwne

Metody naiwne

- · Najprostszy typ metod wykorzystywanych do prognozowania.
- Założenie: brak zmian czynników oddziaływujących na zmienną prognozowaną.
 - stosowane w przypadku niewielkich wahań przypadkowych zmiennej zależnej.
- · Zazwyczaj niska jakość prognoz.

Metody naiwne

· Najprostsza prognoza naiwna:

$$y_t^f = y_{t-1}$$

gdzie y_t^f to prognoza wartości zmiennej zależnej na moment t a y_{t-1} to faktyczna wartość tej zmiennej w momencie t-1.

· Możemy też mieć prognozę z horyzontem *h*:

$$y_{t+h}^f = y_t$$

· Co z trendem, sezonowością?

Metody średniej ruchomej

Metody średniej ruchomej

- · Wykorzystywane do
 - · wygładzania szeregu czasowego
 - prognozowania prognozowana wartość zmiennej to średnia z k poprzednich obserwacji

Metody średniej ruchomej - wygładzanie

$$y_t^s = \frac{1}{2n+1} \sum_{i=-n}^n y_{t-i}$$

gdzie y_t^s to wartość zmiennej w okresie t po wygładzaniu a $y_{t-n}, y_{t-n+1}, \dots, y_{t+n}$ to faktyczne wartości zmiennej.

- Do wygładzania używamy obserwacji w okresie t oraz n poprzedzających i n kolejnych obserwacji.
- Częste oznaczenie: k = 2n + 1 (k to stała wygładzania szeregu).

Metody średniej ruchomej - prognozowanie

$$y_t^f = \frac{1}{k} \sum_{i=t-k}^{t-1} y_i$$

gdzie y_t^f to prognozowana wartość zmiennej w okresie t a $y_{t-k}, y_{t-k+1}, \dots, y_{t-1}$ to faktyczne wartości zmiennej.

- Do prognozowania używamy obserwacji w okresie t-1 oraz k-1 poprzedzających obserwacji.
- Dla k = 1 sprowadza się do metody naiwnej.

Jak wybrać k?

- Jakie k jest najlepsze?
- · Pomysł: jak dobrze prognozujemy dane, które zaobserowaliśmy?
 - błąd prognozy ex post.
- · Szukamy k, które minimalizuje

$$MSE_k := \frac{1}{T - k} \sum_{t=k+1}^{T} (y_t - y_t^f)^2$$

Ważona średnia ruchoma

· Obserwacje starsze mają mniejsze znaczenie

$$y_t^f = \sum_{i=t-k}^{t-1} w_{i+t+k+1} y_i$$

gdzie

$$\sum_{i=1}^{k} w_i = 1$$

$$0 < w_1 < w_2 < \dots < w_k \le 1$$

Metody wygładzania wykładniczego

Proste wygładzanie wykładnicze

· Stosowane w przypadku braku trendu i sezonowości

$$y_t^f = \alpha y_{t-1} + (1 - \alpha) y_{t-1}^f$$

alternatywnie

$$y_t^f = y_{t-1}^f + \alpha \left(y_{t-1} - y_{t-1}^f \right)$$

Proste wygładzanie wykładnicze

· Skąd nazwa?

$$y_{t}^{f} = \alpha y_{t-1} + (1 - \alpha) y_{t-1}^{f}$$

$$= \alpha y_{t-1} + (1 - \alpha) \left[\alpha y_{t-2} + (1 - \alpha) y_{t-2}^{f} \right]$$

$$= \alpha y_{t-1} + \alpha (1 - \alpha) y_{t-2} + (1 - \alpha)^{2} y_{t-2}^{f}$$

$$= \alpha y_{t-1} + \alpha (1 - \alpha) y_{t-2} + \alpha (1 - \alpha)^{2} y_{t-3} + \cdots$$

· Coraz mniejsze wagi przeszłych obserwacji.

Proste wygładzanie wykładnicze

- Jak wybrać α ?
- Najczęściej $\alpha \in [0.2, 0.3]$. Niższa wartość = dłuższa pamięć.
 - Dla $\alpha = 0$ mamy $y_t^f = y_{t-1}^f$
 - Dla $\alpha = 1$ mamy $y_t^f = y_{t-1}$
- · Za y_1^f podstawia się y_1 lub średnią z kilku pierwszych obserwacji.
- W przypadku występowania trendu stosowane podwójne wygładzanie wykładnicze.

Podwójne wygładzanie wykładnicze - metoda Holta

· Poziom + trend.

$$y_{t-1+k}^f = L_{t-1} + kT_{t-1}$$

gdzie poziom to

$$L_t = \alpha y_t + (1 - \alpha) (L_{t-1} + T_{t-1})$$

a trend to

$$T_t = \beta (L_t - L_{t-1}) + (1 - \beta) T_{t-1}$$

Podwójne wygładzanie wykładnicze - metoda Holta

• Równanie prognozy na okres t > T:

$$y_t^f = L_T + (t - T)T_T$$

gdzie:

- y_t^f prognoza zmiennej wyznaczona na moment t
- · L_T wygładzona wartość zmiennej prognozowanej na okres T
- \cdot T_T wygładzona wartość przyrostu trendu na okres T
- T liczba obserwacji zmiennej prognozowanej

Podwójne wygładzanie wykładnicze - metoda Holta

· W przypadku prostego wygładzania wykładniczego mieliśmy:

$$y_{t-1+k}^f = L_{t-1} + kT_{t-1}$$

• W przypadku metody Holta:

$$L_t = y_t^f + \alpha \left(y_t - y_t^f \right)$$

$$T_t = T_{t-1} + \alpha \beta \left(y_t - y_t^f \right)$$

$$y_t^f = L_{t-1} + T_{t-1}$$

Addytywny model Wintersa

· Poziom + trend + sezonowość.

$$y_{t-1+k}^{f} = L_{t-1} + kT_{t-1} + S_{t+k-m(z+1)}$$

$$L_{t} = \alpha (y_{t} - S_{t-m}) + (1 - \alpha) (L_{t-1} + T_{t-1})$$

$$T_{t} = \beta (L_{t} - L_{t-1}) + (1 - \beta) T_{t-1}$$

$$S_{t} = \gamma (y_{t} - L_{t-1} - T_{t-1}) + (1 - \gamma) S_{t-m}$$

gdzie m oznacza długość cyklu sezonowego (np. 4 albo 12) a $z = \lfloor \frac{(k-1)}{m} \rfloor$.

Multiplikatywny model Wintersa

· Poziom + trend + sezonowość.

$$y_{t-1+k}^{f} = (L_{t-1} + kT_{t-1}) \times S_{t+k-m(z+1)}$$

$$L_{t} = \alpha \left(\frac{y_{t}}{S_{t-m}}\right) + (1 - \alpha)(L_{t-1} + T_{t-1})$$

$$T_{t} = \beta (L_{t} - L_{t-1}) + (1 - \beta)T_{t-1}$$

$$S_{t} = \gamma \left(\frac{y_{t}}{L_{t-1} + T_{t-1}}\right) + (1 - \gamma)S_{t-m}$$

gdzie m oznacza długość cyklu sezonowego (np. 4 albo 12) a $z = \lfloor \frac{(k-1)}{m} \rfloor$.